

S skupno pesmijo prosimo G 226 (SG 140), LP 385

Besedilo te pesmi je zložil Andrej Praprotnik (1827-1895), ravnatelj in podbudnik slovenskega učiteljstva v drugi polovici 19. stoletja. Melodijo pa je ustvaril Ludovik Puš.

Besedilo je nastalo na osnovi odlomka iz Izaijeve knjige. V enajstem poglavju prerok napoveduje, da bo mladika pognala iz Jesejeve korenike, torej, da bo nastopil mesijanski vladar. »Na njem bo počival Gospodov duh: Duh modrosti in razumnosti, duh svéta in moči, duh spoznanja in strahu Gospodovega« (Iz 11,2). Izročilo je dodalo še sedmi dar, to je duh pobožnosti. S tem je bila sedmerica – število obilja – dopolnjena. V krščanskem izročilu je igralo to besedilo pomembno vlogo. V Apostolskih delih beremo, da je Gospod na binkoštni dan razlil od svojega Duha čez vse ljudstvo, tako da so vsi postali preroki in prerokinje (Apd 2,16-21). Torej so prejeli tudi darove, ki so v Stari zavezi zaznamovali mesijanskega vladarja. Pri krstu smo bili namreč povezani s Kristusom in smo deležni njegovega poslanstva. Zato pri zakramentu svete birme škof pri osrednji molitvi nad birmanci prosi Boga prav za te darove, ki naj jih krepijo pri hoji za Kristusom.

Seveda pa darovi Svetega Duha niso last, ki jo imamo enkrat za vselej. Prav je, da se odpremo delovanju Svetega Duha in vedno spet prosimo za njegov navdih, kakor nas vabi tudi prva kitica te pesmi. »Pridi, Sveti Duh« je prastari klic, s katerim kristjani že od nekdaj prosijo za Njegovo pomoč. S temi besedami se začnejo znamenite binkoštni pesmi, na primer himna »Veni, Sancte Spiritus«, ki jo je napisal nadškof Štefan Langton okoli leta 1200.

V naslednjih kiticah pevci prosijo za darove Svetega Duha, ki jih omenja Izaijeva knjiga: za dar modrosti, da bi ubrali pot kreposti, čeprav je morda manj udobna; za dar umnosti, da bi se usmerjali po pravem in dobrem; za dar svéta, ki naj nam v stiski pokaže pravo pot; za dar kreposti, da bi se zoperstavili skušnjavam in ostali stanovitni; za dar spoznanja, da bi spoznali Boga in živeli po njegovi volji, to pomeni po njegovih zapovedih; za dar pobožnosti, da bi hrepeneli po svetosti, saj je Sveti Duh Posvečevalec in slednjič za dar strahu Božjega, ki naj nam pomaga, da Boga ljubimo, ker smo njegovi otroci. To je namreč dar Svetega Duha – spoznanje, da Bog ni le Vsemogočni, temveč tudi naš Oče (Rim 8,15).

Seveda je posebno primerno, če to pesem pojemo v času pred binkoštnim praznikom ali v času priprave na zakrament birme. Toda tudi med letom naj ne bi nehali prositi za navdih Božjega Duha. V pesmaricah to pesem sicer najdemo v poglavju »Binkošti – Sveti Duh«, kar pa ne pomeni, da je omejena na ta čas.

Klaus Einspieler